

Avalik kiri Eestile

Pühapäev, 20. oktoober 2013 kell 13:03

Lugupeetud Eesti poliitikud, Eesti järelejäänud vaba meedia ja armas Eesti rahvas, järgnev kiri on teile.

Armsad lugejad, ma soovin teada anda: alljärgnevas arvamuses ei võeta kedagi isiklikult pihtide vahele, kõiki võetakse võrdsetelt, hoolimata ta ühiskondlikust staatusest, täpselt nagu põhiseadus (§ 12) seda ette näeb. Kõik on seaduse ees võrdsed. Kedagi ei tohi diskrimineerida rahvuse, rassi, nahavärvuse, soo, keele, päritolu, usutunnistuse, poliitiliste või muude veendumuste, samuti varalise ja sotsiaalse seisundi või muude asjaolude tõttu. Ma ei ole tulnud diskrimineerima ega vaenu õhutama, vaid tõde ja ausust päevavalgele tooma. Need on kaks suurimat vourust, millest Eesti poliitikas enim vajaka on.

“Teadmaks, kes valitseb meie üle, uurigem välja, keda me ei või kritiseerida.”

Voltaire

Pöördumine südametunnistuse poole

Olles jälginud juba üle kuu aja tänavust poliitilist klounaadi ja madalalauubalisust, on vägisi tekkinud mulje, et tänavused KOV valimised on Eesti Vabariigi ajaloo mastaapseimad, tähtsaimad ja samas kõige populistlikumad. Ei pea olema üliinimene, mõistmaks, et poliitikutel on tänavu ideed otsas, ainuke trump, millega isiklikult silma paistetakse, on kolmanda osapoole odav laimamine – me oleme jõudnud Eesti poliitikas murdepunkti, kus rahvale naerdakse näkku iseenda tehtud vigade eest ning vead veeretatakse kõik muretult opositsiooni kaela. Oma tõelise riigivara, rahva ees, keda poliitikud tegelikult teenima peaks, vassitakse ja laiutatakse lihtsalt käsi.

2013. aasta iga partei valimiskampaania kontseptsioon tundub olevat puhtalt üles ehitatud meediakajastuse peale – võitjaks on isik, kes kõige efektiivsemalt poliitilises virvarris silma paistab ning kes kõik selle enda kasuks pöörata suudab. Iga kahe aasta tagant laristatakse miljoneid eurosid maksumaksja raha ning pea kõikjale Maarjamaal tekivad poliitikute lahkete näoilmetega pildid-plakatid, kus broilerite ja nomenklatuuri nägudelt võib lugeda rahulolu ning seda, et Eesti Vabariigis on kõik korras ja rühitakse üheskoos vaid ülesmäge.

Kallis Eesti rahvas, küsige endilt, millal Te viimati tundsite mingisugusest poliitilisest otsusest, et see tõepoolest on meile kui tervikule üdini kasulik. Poliitika on vahva mäng, kus suur tükk ajab suu lõhki, kuid iga väikegi amps, mida parlament ja valitsus meile kokku möksib, jätab pigem halvamaigulise maitse suhu. Meie, rahvas, ei ole ju halvad valijad. Kui me teeme enda arust parimad valikud... kes siis jätkuvas poliitilises stagnatsioonis süüdi on? Kas inimesed, kes tüüriavad Eesti poliitilise aluse eesotsas, kaitsevad Eesti rahva huve ja ajavad Eesti asja või on mängus sootuks kellegi kurjem ja pikem käsi, mis ulatub “nähtamatuna“ kõikjale?

Tänapäeva globaalne poliitika on halvaendelisem, kui Te arvatagi oskate, ja seda mängu mängib ka Eesti; tõsi – vasalli ja jooksiku rollis. Globalistidest niiditõmbajatele on ideaalseks kodanikuks kuulekas indiviid, kes teeb ära asju, mis talle ette öeldakse ja söödetakse ning ei mõtle üleliia – nii käitub ka Eesti valitsus ja nad on oma tallaaluse staatusest teadlikud.

**

Valitsus sõltub demokraatlikus riigis rahva usaldusest ja see peaks olema vastastikune, kuid kas te usaldate ennast pimesilmi ja abituna rahva valitud teenrite kätte? Avage oma silmad ja ärge uskuge kõike informatsiooni, mis teieni mööda erinevaid infokanaleid jõuab. Seal, kus “asjad juhtuvad“ ja on kõrgendatud globaalne tähelepanu, on alati kellegi kõrgemad huvid mängus. Demokraatlikust Eestist, kus me elame, on saamas puhas illusioon – me küll valime endale meelepäraseid kandidaate, kuid ärge arvakegi, et poliitika tehakse ära kuskil mujal, kui parteide tagatubades, kus niite tõmbavad hüpiknukud, kes täidavad peamiselt neile ettesöödetud juhiseid.

Eestil on vaja poliitikuid, kes mõtleksid OMA peaga ja kes realiseeriks OMA ideid, mis oleksid kasulikud VAID Eesti rahvale. Maailmas ei ole juhuseid ega kokkusattumusi – kõigel, mis vähegi kunagi kahtlust ja kõhklust on Teil tekitanud, rääkides hetkel kasvõi väiksemas mastaabis, Eesti valitsuse osas, on mingigi tõepõhi all. Liiga palju on avalikkuse ette jõudnud infot poliitikute tegemistest, mis on rahva heaolu teenimisest väga-väga-pika kaarega mööda läinud.

Kallid inimesed, surugem ENDA tahtmist läbi ja lõpetagem silmade kinni pigistamine, sest võim on just me endi käes. Vaid ühendatuna ja ühtses kooskõlas suudame me mõjutada Eesti tulevikku – praegune tulevik, kuhu me tüürimas oleme, ei ole kauge totalitaarsusest, kust me kaks aastakümnet tagasi suure võidujoovastusega võidukalt väljusime. Ärgem laskem sellel taas käest libiseda.

Me oleme piisavalt noor VABARIik, et saada sellest aru, et meie võimukäsi ei saagi ulatuda kõiki maailma probleeme lahendama. Et luua kuvand Eestist kui tõeliselt edukast riigist, peame paika saama omaenda riigi vundamendi, milleks pole, üllatus-üllatus, E-riik. Riik algab omaenda kodanikest ja nende heolust. Me peame aitama õitsele saama iga viimse Eestimaa elaniku. Kodanikul on vaja tunda, et ta on oma riigis tahetud, lugupeetud ning vajatud. Kui paljud teist, armas Eesti rahvas, seda tunneb või viimati tundis?

**

Eesti vajab HÄDASTI uut kurssi. Kurssi, mis aitaks eestlasel taas tunda end kindlalt oma kodumaal. Küsige endilt, poliitikud, miks järjest enam ja enam noori, arste ja kuldseid päid pühivad kodumaa tolmul jalge alt ning suunduvad laia maailma uut elu otsima? Kas see pole hädakarje, et Eesti riigis on midagi valesti, kui meie endi tulevik siit nii suure hea meelega lahkumas on? Mitte et maailma avastamises midagi halba oleks – seigelge, aga ärge jääge võõraks, kodumaa vajab teid. Ent kui paljud võtavad Eestist lahkumist kui viimast õlekõrt normaalse ja nauditava elu alustamiseks?

Liiga palju on tekkinud linnatänavatele halli massi, kellele ei lähe korda ei Eesti olevik ega tulevik, kuna riigiparaat on oma ülekaetegemistega liiga mugavaks kätte läinud. Inimesed mõistavad, et poliitikud vassivad, ent üksi tunnevad nad end jõuetuna neile vastu hakkamaks ja tekibki murdepunkt, kus mingil hetkel pole kodanikel enam sooja ega külma Eesti sise- ja välispoliitikast, rääkimata sellest, kui paljud kodanikud elavad peost suhu, kel ei jätkugi vaba aega mõtlemaks selliste teemade üle.

Siinkohal iseloomustame üldist poliitilist halli massi – nad on lihtsalt etturitest eesliini broilerid ning see võib tunduda julmana, kuid tõde ongi tahes tahtmata karm ja mõru pill, mida alla neelata. Suuremat osa poliitikuid ei huvita ammu enam rahva heaolu – see kõik on näiline. Nad teenivad emotsioonitult rahamaailma, sest neil on kästud seda teha – allutakse juhtnööridele, mis tulevad parteijuhtidelt.

Te olete kõik põhjusega sündinud siia unikaalsele Maarjamaale kaasa rääkima ja me ühiskonda arendama. Te olete sündinud riiki, kus igaüks peaks olema võrdne ja võrdsete võimalustega, aga kui palju tunnete te iga päev ebaõiglust omaenda nahal, lugedes kasvõi uudiseid, millest jääb mulje, et seadused teatud koorekihile ja poliitikutele ei kehti ning Eesti poliitikas käib juba mitmendat aastat pidu katku ajal.

Palun ärge jääge, käed rüpes, ootama ja vaatama, mida meie "kõrgharitud" jäämäe tipp järgmiseks ette võtab. Hoolimata sellest, et on KOV valimised, loodetavasti te ju mõistate, et pole vahet, keda te tänavustel valimistel valima lähete, erakondi huvitavad vaid teie hääled, et jätta mulje demokraatlikust riigikorrast, kehtestamaks oma võimu rahva üle; demokraatlikus riigis peaks olema vahekord vastupidine.

Valigem tänavu üksikkandidaate ja muudame natukenegi poliitmaastikku värvikirevamaks, unustage parteide poolt etteotsa pandud linnapeakandidaadid. Nende tegemistest ja meediakajastusest jääb mulje, et tänavustel valimistel ongi vaid kaks kandidaati, keda valida. Uurigem üksikkandidaatide valimislubadusi ja mõelgem, miks nad on piisavalt poliitikud, et enda tõekspidamisi mitte maha müües kandideerivad nad üksi, tahtes just enda maailmapilti läbi suruda. Palun lugege ka, mis on toimunud Islandil 2009. aastast. Miks sai vaid üks poliitik maailmas süüdistuse 2008. aasta majandusmulli lõhkemisel ning miks pandi vangi riigi peaminister koos pankuritega?

**

Kas Eesti Valitsus on tõesti nii sinisilmne, harimata ja kinnimakstud, mõistmaks, et USA ja tema hegemoonse välispoliitika toetamine ei ole enam ammu jätkusuutlik ja päevakohane? Kui kaua te jaksate rahvale näkku sülitada ja valetada, ja mis kõige huvitavam, endale näkku vaadata? Afganistani sõja taga polnud midagi muud kui CIA enda poolt fabritseeritud ja korraldatud järjekordne majanduslikel kaalutlustel üles ehitatud sõda heroini ja mooni pärast, millel isegi tõeliselt üllas ja veenev koodnimi Sõda Terrorile.

Kui palju on vaja veel saata surma Eesti sõdureid üle ilma, kaitsmaks terroristliku USA huve? Saates järjekordseid missioone erinevatesse sõjakolletesse Eesti sõdurite näol, toetab tänane Eesti riik ehk poliitiline tipp otseselt maailma kõige terroristlikumat rühmitust, USA valitsust, mis muu hulgas on välja töötanud ja õpetanud ka Al Qaeda.

Eesti rahvas on massiliselt ärkamas, kuid mis mulje peaks jätma teadlikule inimesele poliitik, kes lihtsalt valetab ja vassib meile otse näkku? Poliitikud, koputage enda südametunnistused puhtaks ja vaadake endi sisse: kas te ei tunne vähemalgi määral süütunnet ning leiata siiani end olevat nii enesekindlad, valetamaks enda kodanikele, kui te olete surma saatnud 11 süütut Eesti sõdurit – rahu nende põrmule –, kaitsmaks USA haledalt läbikukkunud "rahuoperatsioone"?

Kas te leiata enda sees siiani piisavalt südamerahu ja õigustust, et uinuda igal õhtul rahuloleva näoga ning magada õilsat und? Kas te leiata, et olete teinud ära "hea töö", kui eestlane on taaskord enda armsal Maarjamaal Põhjamaade pankade poolt orjastatud ja valeinformatsiooni poolt ajupeetud? Või olete vastu saadava võimu ja materiaalsusega piisavalt rahul, et müüa selle eest enda hinge ja rahva tõelist heaolu?

Eesti poliitika peab olema nagu fööniks! On vaja tuhaks põlemist ning uuesti sündimist, kuid meie tuhamäed koguvad ainult laiust ja kõrgust...

Avalik kiri Eestile II

Teisipäev, 22. oktoober 2013 kell 12:10

Jätkame pühapäeval ilmunud lugejakirja avaldamist, pöördumist, mis on suunatud Eesti rahvale, poliitikutele ja meediale. Arvamuslugu läheb edasi arutlusega poliitikast, keskendudes vabamüürlusele.

Poliitika ja vabamüürlus ning selle ajalugu

Kas tõepoolest eksisteerib salajane vennaskond piiritu sisemise lojaalsusega, kus aidatakse üksteist igas situatsioonis, ka teiste arvelt, jäetakse arvestamata isegi enda kodumaa ja moraalsete tõekspidamistega? Kas on olemas üks vennaskond, mis näib väliselt väga väljapeetud ja viisakas, kuid mis on tegelikult pühendunud pimeduse kummardamisele, iseenda eitamisele ja omab suurt sarnasust satanismiga?

Ilmselt on paljude mõtted liikunud juba mõistete massoonlus, illuminaadid ja vabamüürlus peale. Paljude jaoks tundub see teema liiga tabu, müstiline, muinasjutuline või halenaljakas, et olla tõsi, aga võtke teatavaks, tõde ongi tahes-tahtmata liiga jabur, tundumaks tõde, ning karm ja halastamatu. Tõde haavab ja paneb enim mõtlema neid, kes on ajupestud ja neid, kes on tõelise tõe tahtlikud vardjad.

Vabamüürlus, oma hoolikalt väljavalitud võrgustikuga on takistamatult levinud kogu läänemaailmas ning kõrvalseisjatel ei ole mingit aimu sellest, mis tegelikult toimub. See oli eranditult meeste maailm, ent nüüdseks on tekkinud loožid, kuhu kuuluvad ka naissoost isikud. See on võrgustik, kuhu kuuluvad otsuste vastuvõtjad, arvamuste kujundajad, poliitikud, pankurid, politseinikud, kohtunikud, ettevõtjad, direktorid, juristid, piiskopid ja kirjanikud.

Väljavõtteid “Siioni tarkade protokollidest“

Toon teieni seitse lõiku “Siioni tarkade protokollidest“, mis avaldati esmakordselt Peterburi ajalehes Znamnja (Teadmine) 1903. aastal.

**

“Kõigi praeguste võimude kõikuvuse juures meie võim on võitmatuim, sest ta jääb nähtamatuks seni, kuni ta on niivõrd kindlustatud, et ükski kavalus teda enam ei suuda õõnestada.“

**

“Meie salasõna on: võim ja silmakirjalisus. Ainult võim vallutab poliitikas, eriti kui ta on varjatud riigimeestele vajalikus diplomaatias. Võim on põhimõtteks, kavalus ja silmakirjalisus valitsemise reegliks, kui ei taheta oma krooni panna mingi uue võimu jalge ette. See on ainus abinõu meie eesmärgile jõudmiseks. Seepärast ei või me peatuda äraostmise, pettuse ja äraandmise ees, kui need aitavad meid sihile. Poliitikas peab mõistma võtta võõrast vara kõhklemata, kui sellega saavutatakse võimu ja alistamist.“

Kes ja mis võib kukutada nähtamatut võimu!? Ja nimelt säärane on meie võim. Välispidine vabamüürlus on temale ja tema sihtidele pimedaks katteks, nii et selle võimu tegevuskava, isegi tema asupaik jääb rahvale alati teadmatuks.“

**

“Kõigis maailma otstes sõnad “vabadus, võrdsus, vendlus“ tõid meie rividesse terved leegionid meie pimedaid agente, kes innukalt kandsid meie lippe. Ometi olid need sõnad ussikesed, mis õñnestasid gooide (gooi – mittejuudist rikas isik) jõukust, rikkusid igal pool rahu, solidaarsust, purustasid kõik riigi alused. Pärast näete, et see kõik sündis meie võiduks: see andis meile võimaluse, muuseas, saada kätte suurimat trumpi: gooide aristokraatide eesõiguste, teiste sõnadega, nende pärisese olemuse hävitamise, mis oli rahvaste ja riikide ainsaks kaitseks meie vastu.

Sündinud tõulise aristokraatia me asendasime oma intelligentse rahaaristokraatiaga. – Astor; Bundy; Collins; duPont; Freeman; Kennedy; Morgan; Oppenheimer; Rockefeller; Sassoon; Schiff; Taft; ja Van Duyn – kõik on rikastatud Rothschildide verega.“

**

“Ärge mõelge, et meie väited on tühjad sõnad: juhtige tähelepanu meie toetatud darvinismi, marksismi, nietzschanismi edule. Nende voolude mädandav mõju gooide mõistusele peaks meile igatahes silmapaistev olema.“

**

“Peamine edu poliitikas seisab ettevõtte saladuses: diplomaadi sõna ei tohi olla kokkukõlas tema tegudega.“

**

“Millist administratiivset valitsusvormi võib anda ühiskonnale, kus osetavus on tunginud kõikjale, kus rikkusi omandatakse ainult poolkelmide tehingute osava sooritamise, kus valitseb kõlbeline lodevus, kus moraal püsib karistustel ja karedatel seadustel, ent mitte vabalt omaks võetud põhimõtetel, kus isamaalised ja usulised tunded on maha nühitud kosmopoliitsete veenetega? Millist valitsusvormi anda neile ühiskondadele, kui mitte despootilist, millist kirjeldan allpool? – Meie loome kõvendatud tsentraliseeritud valitsuse, et enda kätte haarata kõik seltskondlikud jõud. Meie korraldame mehhaaniliselt uute seadustega oma alamate poliitilised toimingud.“

**

“Gooide töönduse hukkamiseks võtame appi meie poolt nende seas edendatud suure toredustarviduse, mis kõik ära neelab. Tõstame töötasu, mis aga töölisel ei too mingit kasu, sest ühtlasi tõstame esimese järgu tarbeainete hindu põllumajanduse ja karjakasvatuse languse ettekäändel.

Meie ümbritseme oma valitsuse terve ökonomistide ilmaga. Majandusteadused on juutide õpetuse peaaaine. Meid ümbritseb terve plejaad pankureid, tööstureid, kapitaliste, ja mis kõige tähtsam, miljonäre, sest oluliselt lõpuks kõik lahendatakse arvudega.“

**

Ka Eesti ajaloo tuleb välja juhtum “Siioni tarkade protokollidega“: 1919. aastal leiti Vabadussõja ajal ööl vastu 9. detsembril 1919 hukkunud 11. punase kütipolgu pataljoniülema Schunderevi paberite hulgast nn 1919. aasta protokoll, mille algtekst on vene keeles. Väidetavasti on selle vastu võtnud Üleilmilise Israeli Liidu Petrogradi osakonna komitee 18. märtsil 1918. Eestikeelne tõlge avaldati Postimehes 31. detsembril pealkirjaga “Vene enamlust juhib juutide üleilmne salaliit“.

Kogu informatsiooni 1919. aasta protokollist lugege palun Wikipediast “1919. aasta protokoll“ nime alt.

**

Järgmisena toon teieni kronoloogiliselt näiteid karmist reaalsusest, tundugu see teile nii jaburana või utoopilisena, teeb siiski iga indiviid omad järeldused olenevalt sellest, kui hästi inimene informatsiooni omaks võtab.

Vabamüürlus hakkas laiemalt Euroopas ja mujal levima 18. sajandil, ajal, mida teatakse kui valgustusajastut (valgustatud – illuminated; valgustusajastu ideede tulemuseks olid valgustatud absolutism, Ameerika iseseisvussõda ja Prantsuse revolutsioon; suurt mõju avaldas valgustus ka tööstuslikule pöördele).

Ent esimesed andmed vabamüürluse lätest on siiski kaugemast minevikust, täpsemalt 12. sajandist. Tüürose Guillaume'i järgi asutati Kristuse ja Saalomoni Templi Väeste Rüütlite ordu 1118. aastal. Selle asutajaks olevat olnud Hugues de Payens, Champagne'ist pärit aadlimees, Champagne'i krahvi vasall.

Ühel päeval ilmus Hugues koos kaheksa kaaslasega ilma kutumata Jeruusalemma kuninga Balduin I ette, kelle vend Godefroi de Bouillon oli püha linna üheksateist aastat varem vallutanud. Balduin olevat nad ülima südamlikkusega vastu võtnud, samamoodi olevat toiminud ka Jeruusalemma patriarh, uue kuningriigi usujuht ja paavsti eriemissar. Guillaume'i järgi ei võetud järgneva üheksa aasta vältel orduisse ühtegi uut liiget, hoolimata sellest levis kuuldus templirüütlistest kümne aastaga üle kogu Euroopa. Kirikuvõimud kõnelesid neist suure lugupidamisega ja ülistasid nende kristlikku ettevõtmist.

1128. aastal või varsti pärast seda avaldas nende voorusi ja omadusi kiitva traktaadi Clairvaux' abt püha Bernard ise, kes oli tolle aja kristliku maailma silmapaistvamaid esindajaid. Bernardi traktaat "Uue rüütlikonna kiituseks" nimetab templirüütleid kristlike väärtuste epitoomiks (miniatuurne üksus, mis esindab suuremat eesmärki, kui pealt näha) ja apoteosiks (jumalustamine; avalik ülistamine). 1127. aastal naasis enamik üheksast rüütlist Euroopasse, kus neid ootas vaimustatud vastuvõtt, mille peamiseks korraldajaks oli olnud püha Bernard.

1128. aasta jaanuaris kutsuti Hugues de Payensi senjööri, Champagne'i krahvi õukonnas Troyes's kokku kirikukogu, siingi esines Bernard ürituse tulihingelise toetajana. Sellel kirikukogul tunnistati Templiordu ametlikult eksisteerivaks usulis-sõjaliseks organisatsiooniks. 12. sajandil, kui valitsevaks võimuks maailmas oli kirikuvõim, andis paavst Innocentius II, endine tsisterlasest orduvend Clairvaux'st ja püha Bernardi protežee (kaitsealune, soosik) 1139. aastal välja bulla (paavsti läkitus). Selle bulla järgi ei tohtinud templirüütlid vanduda truudust mitte ühelegi ilmalikule ega kiriklikule võimuorganile peale paavsti enese.

Teiste sõnadega muudeti nad täiesti sõltumatuks kõikidest kuningatest, vürstidest ja prelaatidest ja igasugusest poliitiliste ja religioossete jõudude sekkumisest. Nad olid muutunud seaduseks iseeneses, autonoomseks rahvusvaheliselt tegutsevaks impeeriumiks.

**

Hüppame edasi 643 aastat ja maandume Euroopa aknas. 20. oktoobril 1771. aastal kogunesid viis tallinlast, kavatsusega asutada Tallinna vabamüürlaste loo. Nad olid saanud teada, et saksa päritolu parun von Reichel oli Peterburis asutanud Apollo-nimelise looži, mille üheks liikmeks oli teiste seas ka vürst Sergei Trubetskoi. Parunilt küsiti asutamiseks luba ning 1773. aastal asutatigi esimene vabamüürlaste loož Eestis.

Vabamüürlaste tegevuse keelas 1822. aastal toonases Vene impeeriumis tsaar Aleksander I, tegutsemise pidid lõpetama ka selleks ajaks tekkinud neli Revali looži ja üks Dorpati loož. Miks?

Avalik kiri Eestile III

Neljapäev, 24. oktoober 2013 kell 17:30

Jätkame põneva lugejakirja avaldamist, pöördumist, mis on suunatud Eesti rahvale, poliitikutele ja meediale. Jättes vahele ülevaate [Rothschildidest](#), millest Telegram on juba põhjalikult kirjutanud, keskendub seekordne osa vabamüürluse ilmingutele Eestis.

/-/

Meediaväljaanded üllatavad aeg-ajalt artiklitega Eesti vabamüürlastest, kes enam mitte nii suure üllatusena on “sattunud” riiklike või veel mastaapsemate institutsioonide etteotsa. Juba 1994. aastal Eesti Panga direktorina kandis Siim Kallas hoolt, et vabamüürluse sümbol Kõikenägev Silm kolmnurgas satuks 50-kroonisele rahatähele. Rahatähele, mida algses kroonipoliitikas ei eksisteerinudki. Vähe sellest, meie tänane demokraatlikult (?) valitud Waba Riigi president Toomas Hendrik Ilveski on vürtsitanud endagi elu salaseltsiga.

Wikipedia andmeil oli T. H. Ilves [Trilateraalse komisjoni](#) (kolmepoolne komisjon, mille ametlikuks eesmärgiks on tihedam koostöö kolme regioonini – Põhja-Ameerika, Euroopa, Aasia ja Okeania – vahel; praegu kuulub sinna Harri Tiido, samuti vabamüürlane) 36-liikmelise täidesaatva komitee liige aastatel 2004–2006. See on eraorganisatsioon, mis on loodud David Rockefelleri (vabamüürlane, kes on Rothschildide veresugulane ja ühe maailma rikkama perekonna pea) initsiatiivil ja kuhu kuulub üle 300 mõjuvõimsa eraisiku Euroopast, Põhja-Ameerikast, Aasiast ning Okeaniast.

2012. aastal Helsingis toimunud kohtumisel käis lisaks meie president Ilvesele ka me tänavune uhkeim kodanik sm Ansip. Lugejatel võib tekkida küsimus, et mis selles halba on, et inimesed kuuluvad salaseltsidesse? Võib tunda küll mageda argumendina, et ühiskond, kus me elame, on paika pannud, et aatelisi heategusid ei varjata, kui tegemist pole just ekstsentrilise või poliitilise, kes üritab rahvale igalt tasandilt silma paista. Ent küsimused tekitavad alati järgnevaid küsimusi: kas Toomas Hendrik Ilves üldse on Eesti ja ta rahva jaoks millegi positiivsega silma paistnud? Mis asja oli Toomas Hendrik Ilvesel ja Andrus Ansipil, kahel kõige mõjuvõimsamal eestlasel, Trilateraalses komisjonis? Miks nad varjavad seda eestlaste ees, rahva ees, keda nemad teenima peaks?

Nii kaua, kui rahvale ausaid vastuseid ei anta, võime me riigis, kus kehtib sõnavabadus, tõstatada järgmisi küsimusi: kas Ilves ajab Eesti, e-Eesti või hoopis kellegi kolmanda asja? Me mõistame, et 21. sajand on infoajastu, et inimeste heaolu ei ole kolinud üle interneti ega sõltu sellest. Inimeste heaolu sõltub isiklikust harmooniast ning praeguses ühiskonnas on valitsusel ja riigipeal suur osa selle loomisel.

**

Kahjuks on kurjajuur vabamüürluse näol imbinud ka Eesti poliitmaastikule. Miks kahjuks? Vabamüürlasest poliitikud ei esinda Eesti ja ta kalleima vara – rahva – huve, sest nad teenivad kodanikest, kodumaast ja enda sisemisest moraalist kõrgemat hüve ega vastuta rahva ees nii, nagu neil kombeks peaks olema: Eesti poliitikud on endi silmis karistamatud, seda PEAB muutma!

Poliitikute mugavustsoonid on vaja kaotada, nad pole põrmugi paremad kui keegi meist siin päikese all. Mugavustsooni kadumisega kaob ka karistamatuse tunne, privileeg, mis on pea igal Eesti poliitikul, kuid mis on tõeline ühiskonna pahe. Kaotades need kaks paranormaalset nähtust, esindaksid poliitikud TÕELISELT rahva huve. Poliitik peaks enda inspiratsiooni otsima ühiskonnast ja rahvast ning vaatlema, mida saaks muuta paremuse poole, kuid kui paljud poliitikud tegutsevad nii? Kui paljud ajavad Eesti asja hingegega?

Vabamüürlased teenivad kapitalismi ja satanismi hüvesid, nii absurdelt kui see ka ei kõlaks. Ma ei väida, et Eesti poliitika kubiseb vabamüürlusest, ent see on hakkamas aina enam ja enam kanda kinnitama ning sellest vähkkasvajast on vaja lahti saada, et saavutada normaalne ja õilis ühiskond.

Eesti vabamüürlased tegutsesid Soome Kõrgema Nõukogu taktikepi all 7. juunini 2008, tänaseks on organisatsioon täielikult iseseisvunud. Tingituna sellest on Eestis "vaid" ligikaudu 500 vabamüürlast, sest Stalini võimuletuleku keelati Nõukogude Liidus salaseltside kokkutulemine rangelt ära.

Soome Suurlooži toel asutati 1992. aastal Tallinna Fööniksi loož nr 1, kaks aastat hiljem järgnes Patria. Paar aastat hiljem järgnesid Pärnu Perona- ja Tartu Ugandi-nimeline loož. Esimeseks suurmeistriks valiti akadeemik Arno Kõörna. Tänapäevaks on Eestis 17 looži.

Nimekiri Eesti mõjuvõimsamatest vabamüürlastest

Riho Terras – Eesti Kaitseväe juhataja; Mati Maanas – 1995. Aastast vabamüürlane, Patria 2 looživend, on Eesti evangeelsele luterlikule kirikule kuuluva kinnisvaraettevõtte Kiriku Varahaldus OÜ ainuke juhatuse liige, sama OÜ alt omastas Hiiram Kinnisvara (ostetud VM seltsi poolt 2010. aastal) 2010. aastal Tatari 25 hoonest 700 m² büroopinda 654 287 euro eest. Toomas Peek – äriees ja Kaitseliidu meredivisjoni juht, oli Eesti Vabamüürlaste Seltsi juhatuse liige 2. juunist 2008 kuni 1. detsembrini 2010; Jaan Tammsalu – EELK Tallinna Jaani koguduse õpetaja; Siim Kallas – Euroopa Liidu transpordivolinik ning Euroopa Komisjoni asepresident; Tunne Kelam – Europarlamendi saadik; Harri Tiido – Trilateraalse Komisjoni Täidesaatva Komitee liige ja diplomaat;

Hannes Tamjärv – Hansapanga asutaja ja LHV Panga nõukogu liige; Tarmo Amer, endine Eesti Telekom juhatuse liige ja finantsdirektor, endine Tallinna Lennujaama nõukogu esimees; Aksel Treimann, endine tööstus- ja energeetikaminister; Peep Siimon – AS Norma juhatuse esimees, Rein Loik – Tallinna Lennujaama juhatuse esimees; Parbo Juchnewitsch – endine Eesti Raudtee juht; Koit Uus – AS-i Haapsalu KEK ja AS-i Uuemõisa Invest juht; Jaak Allik – endine kultuuriminister, riigikogu liige ja endine Ugala teatri juht; Juhan Aare – ajakirjanik, riigikogu liige ning endine Rahvaliidu juht, Margus Reinsalu – kinnisvaraäriees; Erik Sakkov – Tallinna Lennujaama turundusdirektor, järgmine Tallinna Lennujaama direktor?; Udo Themas – endine Liviko juhatuse esimees ja AS ABT üks omanik, Toomas Kõmmus – endine Kihnu Veeteede ja Eesti Lootsi juht;

Tõnis Segerkrantz – endine Tallinna Sadama juhatuse liige, NAUTICOR OÜ juhatuse liige ja aktsiaselts HRX juhatuse liige, loož Fööniks; Uudo-Rein Lehtse – Eesti Energia endine peadirektor, loož Fööniks; Imre Leetma – endine Shell Baltikumi ja Peterburi jaemüügivõrgu arendusjuht ja nõukogu esimees ja Kunda Nordic Cement marketingidirektor; Arvi Hamburg – tehnikateadlane, Teaduste Akadeemia Energeetikanõukogu esimees, Eesti Gaasi nõunik ja Eesti Inseneride Liidu president, loož Fööniks; Evgeni Matsalu – juhtinud Lactot, Suva, Kalevit ja alkoholitootjat Lifetime, loož Fööniks, Sten Aamer – endine E.O.S. juhatuse liige loož Fööniks; Viljar Jaamu – endine Põhja-Eesti Panga nõukogu aseesimees, rahandusministeeriumi osakonnajuhataja, töötanud Tallink Grupis turundusdirektori ja juhatuse liikmena, EAS-i juhatuse esimees, praegu Mainori arendusprorektor ning Rahvaliidu aseesimees, loož Fööniks;

Nathan Tõnisson – endine Veeteede Ameti peadirektor ja majandusministeeriumi asekancler, Raigo Uukkivi – Tehnilise Järelevalveameti juht; Jan Trei – endine siseministri nõunik, Viimsi abivallavanem; Urmas Karileet – endine riigikantselei osakonnajuhataja ja Eesti Lennukompanii tegevdirektor; Ain Saarmann – endine majandusminister, OÜ Puumel osanik, loož Fööniks; Paul Himma – endine Rahvusoper Estonia ja Vene teatri juht, Stagecraft Management asutaja, kuulub Fratemitase loožis ja on 33. astme vabamüürlane; Jaak Rattassepp – VM koolitus üks omanikest; Anti Oidsalu – endine Estonian Airi ja Pakterminali juht, ACE Logistics Group ASI omanikfirma ITHAL Nõukoja üks omanikest, samuti VM Koolitus OÜ üks omanik, Eesti Kõrgema Nõukogu suurkomandör;

Toomas Sildmäe – kunagise Hansapanga üks asutajatest; Voldemar Promet – KUMU ehituse projektijuht, EBS Education OÜ omanikest, loož Patria 2; Ain Laving – Eesti Biokeskuse haldusdirektor ning Ugandi 4 loožis liige; Ivar Kallion – endine Tallinna linnapea, loož Fööniks; Ain Valdmann – Tallinna Kommunaalameti juht; Tõnu Tuppts – endine Tallinna Keskkonnaameti juht, praegu Eestimaa Looduse Fondis, loož Patria 2; Tiit Pruuli – AS-i Go Group nõukogu liige ja kirjanik; Raido Rüütel – endine Eesti suurmeister ja rallisõitja; Joel Tammeka –

Transiidikeskuse AS Tehnikadirektor, looži Fööniks meister, Arne Kaasik – Eesti vabamüürlaste suurmeister, endine Lahemaa rahvusparki direktor; Mart Laar – Eesti Panga Nõukogu esimees 2013, poliitik ja ajaloolane.

Vaata ka [Ärpäeva artiklit](#).

**

Poliitikute massoonid ja vabamüürlased, aus üleskutse teile: rääkige rahvale ära tööde organisatsioonist, mis on te endi sõnul nii süütu ja mitmekülgne, tsiteerides Jaan Tammsalu: “See on mitmekülgne, sealt on võimalik saada ka midagi sellist, mida kirikust ei saa.”

Peavoolu religioon on mürk ja suurim ühiskondlik lõhestaja – seda on eestlased kui ateistlikem rahvas maailmas mõistnud. Kuid mis on see fenomen, mis sunnib täiskasvanud mehi kandma vabatahtlikult väljaspool kööki põlle ning liituma müstikahõngulise vabamüürlusega, mida varjab ajaloo tume loor?

Avalik kiri Eestile IV

Laupäev, 26. oktoober 2013 kell 16:01

Jätkub põnev pöördumine Eesti rahva, poliitikute ja meedia poole, millest eelnevalt oleme avaldanud juba kolm osa. Selles osas on juttu USA föderaalreservist, demokraatia eksportimisest ning masside ärkamisest.

Orjastav pangandus, sõjad, ja tulevik, mis on realiseeritud olevik

Meile teadaolevale tänapäeva pangandusvormile pani aluse peamiselt Frankfurdis tegutsenud laenuandja ja äri-mehe Moses Amschel Baueri poeg Mayer Amschel Bauer (sündinud 1743). Ajavahemikus 1760–1770 töötas Mayer Amschel Bauer Oppenheimerite pangas Saksamaal Hannoveris, kus ta edutati noorempartneriks. Moses Amschel Bauer pani oma kontori uksele sildi, millel ilutses punane heksagramm, mis Rothschildide mahitusel leiab sajandeid hiljem oma koha Iisraeli lipul. Oma isa surma järel pöördus Mayer Amschel Bauer tagasi Frankfurti, et üle võtta tema äri. Bauer muutis punase heksagrammi tähenduse järgi oma nime Bauerist Rothschildiks (“rot” on saksa keeles punane ja “Schild” tähendab kilpi, ka silti).

Rothschildid on ühed pangandusmaailma valitsejad siiani. Just pankurid on aga otsesed süüdlased majanduslangustes, sest nende tegevus ongi mõeldud ühiskonna nõrgestamiseks. Üks markatsemaid näiteid on eraomandis olev USA föderaalreserv.

USA föderaalvalitsus näib arvavat, et föderaalreserv on teenindusbüroo, mille funktsioon on trükkida valitsusele vajaminevat raha. Nii kaua, kuni nad trükkivad igal aastal valitsuse eelarvele lisaks veel umbes triljoni jagu lisaraha, on kongress õnnelik ja püüab omakorda föderaalreservi õnnelikuna hoida nende nõuandeid järgides. Kuid selline kuvand on põhimõtteliselt suitsukate. Föderaalreservi funktsioon ei ole ajutiselt raskest olukorras valitsusele raha laenata, vaid pigem olla püsivaks lüpsilehmaks. Sellisel käitumisel on aga väga vähe ühist põhimõtetega, kuidas majanduslangusega toime tulla.

Föderaalreserv on ka teenindusbüroo suurtele pankadele, mis seda omavad. Föderaalreserv annab neile lõputu tähtaja ja madala intressiga laene, ostab üles nende halbu laene või teeb muid eriteeneid, andes neile pankadele ebaausa eelise. Föderaalreserv ei ole autonoomne asutus, kuna sõltub suurpankadest, mis on seda algusest peale omanud ning valitsusest, mis loob juriidilise keskkonna. Samas on föderaalreservil tohutu võim ja omakasupüüdlikud huvid, kuna valitsus on aina enam sõltuvuses värskelt trükitud võlarahast. Suured pangad, mis föderaalreservi omavad, domineerivad ka kongressi ja Obama administratsiooni üle, seega on föderaalreservi võim aasta-aastalt suurenenud.

Arvatakse, et föderaalreserv trükkib raha, kuid tegelik olukord on palju keerukam: nad trükkivad n-ö võlaraha. See tähendab, et iga trükitud dollar sümboliseerib raha, mida keegi võlgneb. Sel moel tõmbavad nad koomale võlaorjuse ahelaid, mille küttes on nii rahvas kui ka valitsus. Ühe triljoni suurune riigivõlg oleks paari aastaga tagasi makstav, kuid 17,3 triljoni dollari-suurune riigivõlg on jäädavalt orjastav.

Föderaalreservil on piiramatud finantsvahendid, kuigi nad püüavad seda varjata. Nende jaoks on triljoni dollari laenamine sama lihtne kui miljoni – arvutis ei saa nullid kunagi otsa. Inimeste jaoks on seda raske hoomata: tavainimese kogu elukogemus toetab seda, et raha on limiteeritud ressurss.

Föderaalreserv teeskleb, nagu oleks järjekordne raha trükkimise otsus keeruline, püüdes jätta muljet, nagu tuleks raha piiratud summast seifis. Kuid reaalsuses tuleb see arvutist, millel on piiramatut võimet nulle trükkida.

Kuidas on raha trükkimine föderaalreservile kasulik? Kas nende seisukohast on parem seda teha või mitte teha? Esimene asi on see, et nad soovivad olla valitsuse jaoks asendamatud, et valitsus oleks nende trükitavast rahast sõltuvuses. Eelarvet tasakaalustav või välisvõlga vähendav valitsus ei ole nende huvides. Föderaalreservi ja valitsuse suhe on võrreldav diileri ja narkosõitlase suhtega. Nii et ühest küljest on neil vaja tagada pidev "aine" varu, kuid teisest küljest on neile kasulik aeg-ajalt see liikumine peatada, et tõestada oma võimu sõitlase üle.

Suured pangad saavad alati raha trükkimisest kasu – nende huvides on pidev raha juurdetrükkimine. Sealjuures on föderaalreservil võime katkestada raha pakkumine valitsusele, kuid säilitada rahavoog pankadele. Omanikke tuleb alati teenida, kuid valitsust peab teenimise sildi all manipuleerima ja kontrollima. Igasugune valitsuse-poolne püüd föderaalreservile vastu hakata tooks kaasa rahavoolu katkemise ja üleüldise finantskaose.

Föderaalreservi peamine eesmärk on suurendada suurte pankade kasumit. Pikemas plaanis kasutatakse selleks majanduslanguse ja -tõusu tsüklit, mille abil kontsentreeruvad kõik varad rikaste kätte. Inimesed, organisatsioonid ja rahvused laiendavad enda võimu niikaua, kuni suurem või võrdne jõud neid peatab. Kuid föderaalreservile ei ole sellist vastasvõimu.

Siiski on ajalugu näidanud, et ülemvõimu ohvrid suudavad tihti koondada võimu ja hakata rõhujatele vastu. Hetkel näib, et aeg ei ole veel selleks küps, kuna inimesed ei ole veel piisavalt meelega.

Täpsuse huvides tuleb ära mainida, et föderaalreserv ei trüki raha selles mõttes, et ei lisa raha üldisele riiklikule rahavarule. Nad laenavad raha, müües värskelt välja antud USA riigi võlakirju sellistele suurtele institutsioonidele nagu pangad ja kindlustusfirmad, kuid samuti ka globaalsetele ostjatele. Selliste tehingute kompleksus kaitseb föderaalreservi ebamugavate küsimuste eest ning inimesed ei mõista, mida nad täpselt teevad. Võim avalikkust võlgadesse viia on ka võim neid orjastada – see võtab kokku föderaalreservi loodud maailma. Euroopas jõustuks midagi samalaadset Euroopa Stabiilsusmehhanismi (ESM) seaduse heakskiitmisel.

Demokraatia eksportimine USA moodi

Ligi paar kuud kestnud Süüria-farsis tegi USA maailmale selgeks, et kui nemad Süüriat ei oleks rünnanud, ei oleks seda keegi teinud. Miks oli vaja USA-l nii kangesti vaja sekkuda sõjalise jõuga Süüriasse?

Nädal hiljem, kui massimeedia Süüriast enam piiksugi ei rääkinud, oli USA-l raskusi riigisiselt posti laialivedamisega. See on riik, millele Eesti ikka ja jälle alt ülesse vaatab... Kas ei oleks aeg enda kurssi ja poliitikat määrama hakata; kaua veel Eesti riik käitub nagu ori, kes teeb kõike, mida Lutsiferlik Isand käsib?

Ligi kuu aega tagasi külastas Barack Obama Stockholmi ning tõhustas vastastikust sõjalist "abi" Balti ja Põhjamaa riikidega, ajal, kui Suurbritannia, Prantsusmaa ja Saksamaa üheskoos USA-le Süüria ründamises selja pöörasid. USA on enda illusoorse liidripulga kaotamise äärel. Maailm on ärkamas. Hiina on valmistamas ette käiku, et lükata dollar lõplikult maailmavaluuta troonilt; näiteid on sadu ja sadu...

Üksi rünnates oleks USA mõistetud parimal juhul käputäie riikide poolt, kellel veel on piisavalt selgroogu, et enda sõna sekka öelda, agressoriks, halvimal juhul oleks vallandunud III maailmasõda. Tsiterime siinkohal Albert Einsteinini: "Ma ei tea, mis relvadega sõditakse III maailmasõjas, kuid IV maailmasõjas võetakse käiku kivid ja kaikad."

Toome välja ka mõned põhjused, miks oli diktaatorlikul USA-l strateegiliselt vaja rünnata Süüriat, kes veel 1990–1991 osales Lahesõjas USA juhitud koalitsiooni poolel. Üheks suurimaks eesmärgiks oli peatada Süürias maagaasijuhtme ehitus, mis võimaldaks Iraanil Euroopale gaasi müüa ning sellega oma majandus taastada. Iraani majandus peab USA tahtmise tõttu kiratsema. USA-l on vaja saata tervele Lähis-Idale sõnum, et nad on kõikvõimsad ning nende dollar peab jääma naftatehingute valitsevaks valuutaks. Aitamaks kaasa globalistlikele ja vabakaubanduslikele püüetele, lükates kogu Lähis-Ida lootusetutesse võlgadesse ja kannatustesse, selleks, et minna neid "päästma" uue pangandussüsteemiga ning ehitada terve piirkond uuesti üles, seda ise omades. Hajutada ameeriklaste ja maailma tähelepanu skandaalidelt nagu Benghazi, maksuameti diskrimineerimine, NSA

paljastused, jätkuv ja läbi kukkunud sõda Afganistanis ning kodumaine uppuv majandus, milles üha rohkem inimesi elab allpool vaesusepiiri. Olgu siinkohal mainitud ära, et Muammar Gaddafi oli lääne suureks sõbraks kuniks ta tajus ära, et majanduslikult on kasulikum Liibüale ja ta rahvale nafta hind siduda kullaga. Ta oli mees, kes toetas veel 2006-2007 aastal Nicolas Sarkozy presidendikampaaniat erinevatel allikatel 50-100 miljoni euroga.

Maailma ärkamine

Teisel septembril andis Saksamaa uudistekanalile Deutsche Welle intervjuu endine USA julgeolekunõunik ja Trilateraalse Komisjoni kaasasutaja Zbigniew Brzezinski, kes ütles, et tänu ühiskonna kasvavale poliitilisele teadlikkusele on sõda muutumas ebaefektiivseks meetodiks.

Kuigi Brzezinski esineb aeg-ajalt sõjalise sekkumise vastaste sõnavõttudega, peegeldavad Obama Süüria-otsused, mille hulka kuuluvad ka näiteks teatud Al Qaeda võitlejate toetamine, Brzezinski varasemat poliitikat. Kõige selgemalt vast tema Nõukogude Liidu vastast hoiakut 1979. aastal, kui just Brzezinski tehtud otsused viisid Al Qaeda tekkimiseni CIA rahalise toetuse kaudu Afganistani mujahideenile.

Brzezinski “globaalse poliitilise ärkamise” hoiatus on viimastel aastatel hakanud kostma üha valjemalt. Eelmisel aastal oma Poolas peetud kõnes ütles Brzezinski, et tänapäeval on aina raskem alla suruda ja kontrollida poliitiliselt ärgeanud ja ajaloolisest ülekohtust nõrkinud inimeste jätkuvat ja ülimalt motiveeritud vastupanu. Brzezinski süüdistas “masside universaalses poliitilise teadvuse ärkamises” raadio, televisiooni ja interneti aina suuremat kättesaadavust.

Alternatiivmeedia ulatuslik ja üha kasvav tõendusmaterjali hulk, mis näitas, et USA toetas Al Qaeda poolt toime pandud, kuid Assadi kraesse aetud keemiariünnakut, oli vaid kiirendanud peavoolu meedia langust. Olgu siinkohal ära mainitud, et ainuüksi Ameerikas on ligi 15 500 erinevat info- ja meediakanalit, mida kontrollib vaid 6 suuremat korporatsiooni...

Massimeedia suurt tähelepanu saavad riigid maailmas, kuhu pole jõutud veel eksportida sõjalisel teel rahu ja demokraatiat ning kus puudub võimuelliidi Keskpank – Süüria, Põhja-Korea, Kuuba ja Iraan. Sõjalised plaanid nende riikide ründamiseks on valmis tehtud vähemalt kümme aastat tagasi – USA kindral Wesley Clark oli tunnistajaks kümmekond aastat tagasi Pentagonis, kus talle edastati memo toonase kaitsesekretäri Donald Rumsfeldi kabinetist. Jutt paberil kinnitas, kuidas USA kavatses vallutada seitse riiki viie aastaga, alustades Iraagist, siis Süüria, Liibanon, Liibüa, Somaalia, Sudaan ja lõpuks Iraan.

Globaalse eliidi plaan, mida oli jõudsalt teostamas Ameerika, ent mis nüüd ilmselt omaenda lõpu algusel on, oli ära kaotada keskklass, ühiskonda pidanuks jääma alles vaid rikkad ning vaesed. Rikkad, kelle töökspidamised ja hing on ostetud ära õhust prinditud rahaga ning vaesed, kellele pole kapitalistlikus ühiskonnas jäänud võimalustki omaenda arvamusele, kuna valitseb orwellik politseiriik, kus lisaks totalitaarsele kontrollile räägivad inimese eest fiktiivsed numbrid ta pangakontol. Ainuke võimalus ja võim ongi sõnal. Me peame avaldama ja suruma läbi omaenda arvamust ja tahtmist, sest elu on näidanud, et Eesti riigis ei tee elu paremaks valitsus ega president, vaid võim on meie endi käes. Vabariigi valitsus tegutseb kuskil kõrgemas dimensioonis, mis kangesti tahab meid tsenseerida ja kontrolli alla saada, olles minevikus üritanud läbi suruda ACTA-t ja SOPA-t.

See on võitlus nähtamatu koletise vastu, kus käiakse kaks sammu edasi ja üks tagasi. Loodetavasti oleme äratanud selle koljatliku magava hiiglase, kes võtab arvesse, et pimedus ja ahnus ei võidutse, ega pääsegi võidutsema. Rahvuslaste eesmärgiks on rahvusriikide säilimine ning oma rahvuse eelistamine, selle edasikestmise eest võitlemine. Uue maailmakorra eest võitlejate eesmärgid on paraku risti vastupidised rahvuslastele – hävitada nii rahvusriigid kui põrnu tallata rahvuste püüe säiluda, maha suruda igasugune rahvuslik vastupanu. Selle eesmärgi nimel kasutatakse võimukartellidele allutatud massiteabekanaaleid kui ka algselt põhiseadusliku korra kaitseks loodud kaitsepolitseide struktuure, millest tehtud orwellik poliitiline meelsuspolitsei, mis nuhib riigi kodanike järele.

Avalik kiri Eestile V

Pühapäev, 27. oktoober 2013 kell 18:00

Täna avaldame viimase osa pöördumisest Eesti rahva, poliitikute ja meedia poole – lugejakirja, millest eelnevalt oleme avaldanud juba neli osa. Selles osas on juttu Eesti lühinägelikust ja silmakirjalikust poliitikast, kus oma rahva heaolu on muutunud omavaheliste võimümängude ja Suure Venna sabassörkimise kõrval teisejärguliseks.

Olen jõudnud nii kaugele, et küsida teilt, kallid Eesti Valitsus ja president – kas te tõesti tahate teadlikult jätkata USA maailmahävitava poliitika toetamist ja ärgata ühel õnnetul hallil päeval maailmas, kus pole kultuuri, armastust, õnnelikke inimesi, vabu valikuid, ja mis kõige südantlõhestavam – kus kõik oleksid totaalne kontrolli all olevad orjad ilma igasuguste inimõigusteta?

Te ise tundute nii rahulolevad oma tehtud tööga, kuid kas te adute ka, keda te tegelikult teenite ja mille poole me tegelikult liigume? Mille hea pärast te võtate ära teiste inimeste õnne, rahu ja tõe? Miks olete te, ministrid, nii selgrootud ning räägite vaid seda, mis on kõrgemalt poolt lubatud?

Tsiteerin siinkohal Urmas Paeti Kataloonia iseseisvumispüüdlustes ja sõjalises sekkumises Süürias.

“Hispaania on demokraatlik õigusriik, mistõttu pole kahtlust, et kõik riigi sisepoliitilised vaidlused leiavad demokraatliku lahenduse. Teadaolevalt peavad Hispaania keskvalitsus ja Kataloonia omavalitsus praegu (septembris) dialoogi, väljastpoolt sekkumine pole vajalik ega kohane.”

“Süüria konflikti lahendamiseks on väline sõjaline sekkumine kõige viimane võimalus, kuid see on vajalik, et ära hoida uusi keemiarelvavariinnakuid. Keemiarelva kasutamine on täiesti vastuvõetamatu inimsusevastane kuritegu ning tuleb teha kõik, et see ei korduks.”

Olgu siinkohal mainitud, et USA mürgitas Vietnami ökosüsteemi ja kodanikke aastail 1962–1971 75! miljoni liitri kemikaalidega, mille hulka kuulus ka väga mürgine Agent Orange. 2004. aastal ründas USA Iraagi kodanikke, pritsides lennukitega Iraagi linnadele valget fosforit, mis tappis süütu isikud mõne minutiga. Ühiskond ei ole olnud kunagi nii kahepalgeline, kui ta on seda täna.

Mis maailm see on? Mis on sellel suurel pildil valesti? Planeedi suurim näiline kurjategija Barack Obama, järjekordne hüpnokust hampelmann, võitis Nobeli rahupreemia 2013. aastal, pidades samal ajal kolme sõda ning lubatud Guantanamo Bay sulgemise asemel tuli hoopis välja plaaniga selle laiendamiseks? Tõelised vabaduse- ja rahvakangelased nagu Bradley Manning, Julian Assange ja Edward Snowden riskisid aga kõigega ning olid sunnitud tsivilisatsiooni eest täielikult pakku pugema, kuna Suur Vend ei tunne und ja on pea kõikjal.

Totaalne kontroll inimeste üle hakkab aina enam ja enam päevavalgele jõudma. Pärast seda, kui Euroopa Liit oli korduvalt väljendanud oma pahameelt USA põhjaliku jälgimissüsteemi üle, hakkasid kostma plaanid konkureeriva kohaliku süsteemi loomiseks. Euroopa Komisjoni poolt sõnastatud esialgsed plaanid hõlmavad muuhulgas ka õhusõidukeid, droone ja suuremate jälgimisvõimalustega satelliidivõrgustikku. Ka Eesti on hakanud jõuliselt valmistama seaduseelnõusid, piiramaks rahva kogunemisi ning streikimisi.

**

30.08.2013 avaldas Postimees uudislõigu, kus Taavi Rõivas, sotsiaalminister, ütleb, et nende (ministeeriumi ja eeldatavalt ka koalitsiooni) soov on poliitilise streigi keelamine. Töövariandis sõna “keeld” otseselt ei kasutata,

vaid on mindud kollektiivse töötüli mõiste täpsustamise teed, ministeeriumi tõlgenduses annavad need signaali, et poliitiline streik pole lubatud. Teiseks, toetusstreiki otse ei keelata, küll aga tõstetakse toetusstreigist etteteatamise tähtaega viie päevani (praegu kolm päeva). Ja kolmandaks tuuakse sisse täieliku töörahu mõiste, mis annab võimaluse sõlmida selliseid kollektiivlepinguid, kus pooled lepivad kokku absoluutses streigikeelus, kus mitte ühelgi tingimusel streiki, töösulgu, hoiatusstreiki, toetusstreiki teha ei tohi.

Kõigi nende muudatuste trend on selgelt streigivõimaluste koomaletõmbamine. Need on reaalsed seaduseelnõud, mis hakkavad tasapisi totalitaarset kontrolli Eestis ette valmistama. Eesti Vabariigi Valitsus on otseses vastuolus Eesti presidendiga, tsiteerin: "Meie demokraatia ja julgeoleku kesksiks, ehk isegi peamiseks tagatiseks on olnud kodanikuühiskonna jõuline areng. See on vaba riigi vabade kodanike tahe midagi ise, omal algatusel, korda saata oma keskkonna, kodukoha, oma keele, kultuuri ja oma riigi heaks."

Ent reaalsuses on see Suur Vend, kes jälgib ja kogub me andmeid juba praegu, ka siin samas väikeses Eestis. 05.09.2013 ületas meediakünnise uudis, mis väidab, et maksuamet hakkab saama 1000 eurot ületavate tehingute kohta elektroonselt infot – mille pärast selline asi vajalik on, kas natukenegi privaatsust on palju küsitud või olete ka teie juba äraostetud?

Ironiseerivalt võib küsida, kus on meie äraostmatud reformarid nüüd, kui neid tõesti vaja on?

"Mida rohkem on ühiskonnas avatust ja mida rohkem andmeid – nagu näiteks valitsuse kulutused – on avalikud ja interneti kaudu ligipääsetavad, seda vähem on korruptsiooni. Arvutit ei ole võimalik ära osta." Toomas Hendrik Ilves

"Kui ajendiks pole enam hirm, muutub oluliseks õiglus. Ausa mängu reeglid peavad kehtima kõigile. Igas eluvaldkonnas. Ka valimistel ja erakonnapoliitikas." Toomas Hendrik Ilves

Kui palju ausust ja läbipaistvust jõuab teieni, armas Eesti rahvas?

Enda silmas pindu ei nähta, teiste silmis palki nähakse

Kallid Eesti eest otsustajad! Ma tahan anda teada, et ühtegi poliitikut ei võeta isiklikult, ladvik koosneb meie jaoks vaid hüpnukkudest või äratõusnutest ning kolmanda osapoole jaoks kasulike inimestega. Kedagi ei süüdistata isiklikult, kuna ma usun, et inimesed on võimelised muutuma, ka paremuse poole. See kõik algab teie endi sissevaatamisest ja südamerahust – kui palju tänaseid Eesti mõistes tipp-poliitikuid uinuvad südamerahuga teades, et nad ajavad õiget Eesti ja eestlase jaoks kasulikku asja? See on ilmselt küsimus, millest põikaks eemale iga kolmas ausat vastust anda tahtev eesti poliitik, kes tegelikult teab või on aru saanud Eesti tegelikust poliitikast.

Eestis elab täna ilmselt enam kui 100 000 inimest, kellel on raskusi endale igapäevase toidu tagamisega. Õiguskantsleri hinnangul on neist ligi 63 000 lapsed, kes elavad kas absoluutses vaesuses (45 000 last) või vaesusriskis. Kõik tähtsamad probleemid peidetakse tuhande pisiprobleemi taha. Tänapäeva poliitik oskab rääkida, aga mitte midagi öelda.

Lugupeetud poliitikud, teid ei soovita avalikult risti lüüa, tahetakse vaid, et Eesti rahvale serveeritakse tõde selle kõige puhtamal kujul. See paljukannatanud ranna- ja laulurahvas on selle ära teeninud ja miks peakski üldse üks eestlane kannatama *vabas Eestis*, kus kõik on seaduse ees võrdsed, ka teie, poliitikud, või on ka see illusoorne? Kui keegi kannatab veel peale rahva, ja te omaenda tuleviku, laste, on see te endi karma, mõelge selle peale – ükski ennast poliitikuks pidav isik ei saa olla nii lühinägelik.

Vabariigi Valitsus, korraldage referendumeid poliitiliselt tähtsate ja kriitiliste otsuste jaoks, tooge Eesti rahvas poliitikasse tagasi – teie, Eesti valitsus, *ei ole* Eesti riik: riigi moodustab siiski rahvas, kellel peaks olema võim just teie üle, kuid kahjuks on olukord Eestis libisenud vastupidiseks. Me tahame teid toetada ja riigivalitsemises kaasa rääkida, ent on jäänud mulje, et lihtinimesel pole õigustki raehärrade tegemistes kaasa rääkida.

Jean Marie Le Pau

<http://www.telegram.ee/eesti/telegrami-lugeja-avalik-kiri-eestile-v#.VEPUN6Lpg6A>
